

[Svend Haugaard.]

spørgerne har været med til at sætte en udredning i gang, og det føler vi os forpligtet af.

Men principielt vil jeg sige, at vi bestemt ikke er vildt begejstrede for karakterer og specielt da ikke i folkeskolen. Vi erkender dog, at der i de sidste skoleår kan være behov for en målestok til at måle standpunkt med, og det ligger jo også som en forudsætning i den nye folkeskolelov, at der skal være det. Herved kan for det første elev og forældre få en mulighed for at vurdere elevens standpunkt; udtalelse i ord fremfor i tal er nok endnu mere afhængig af den enkelte lærers temperament og derfor et endnu dårligere sammenligningsgrundlag.

For det andet vil også eleven hermed ved udgangen af skolen have et bevis, som over for erhvervslivet kan fortælle noget om standpunktet, og som kan forhindre, at virksomhederne selv foranstalter en prøve. En sådan prøve fra virksomhedernes side vil bestemt ikke være mere retfærdig; end hvor skolen, der har kendt eleven hele skoletiden igennem, foretager en prøve.

Det radikale venstre vedkender sig betænkningens ordlyd om forenkling og erkender, at 13-skalaen i sin hidtidige form ikke er velegnet hertil. Dels er det sådan, at der er dumpekarakterer i 13-skalaen, og man kan ikke dumpe i folkeskolen, dels er der ikke som tidligere grundlag for at beregne gennemsnitskarakteren, når den enkelte elev helt frit selv er i stand til at vælge, hvilke fag han vil gå op til prøve i. Endelig har vi jo problemet med de to niveauer med samme prøve, som nok vil give os en hel del vanskeligheder.

Vi må altså erkende, at 13-skalaen uden ændring ikke er egnet, men på den anden side vil vi meget nødig skabe mere forvirring end højest nødvendigt ved stadig at ændre den målestok, altså 13-skalaen, som forældrene skulle kende lidt til, og som de har haft svært nok ved at lære. Derfor er det bedst at få en så lille ændring som muligt, og det mest enkle ville vel være, om man skar et par stykker af skalaen i bunden og en enkelt i toppen og lod de øvrige talværdier fortsat være gældende. Det ville i det mindste skabe mindre forvirring i forhold til det nu lige indlærte af værdien i den målestok, der med større eller mindre ret-

færdighed kan sige noget om elevernes standpunkt. Det ville også give mindre forvirring i forhold til resultatet i en senere uddannelse, herunder ikke mindst gymnasiet.

Men det radikale venstre ønsker altså, som det plejer at være god skik, at afvente resultatet af et udvalgsarbejde, før vi tager det endelige standpunkt. Vi har lov til at håbe, at uddannelsesrådet møder frem med noget virkelig godt.

Det fremsatte dagsordensforslag kan vi ikke stemme for, som det foreligger. I første linje står der noget om den 13-skala, som jeg nu lige har taget afstand fra eller i hvert fald taget afstand fra skal gælde i sin hidtidige form, men vi er på den anden side også indstillet på at få færrest muligt ændringer, og det vil sige, at vi vil være betydelig mere velvillige over for det efterfølgende i dagsordenen; hvis man stryger det, der står om 13-skalaen, vil vi altså være betydelig mere velvillige.

Maigaard (SF):

Den karakterskala, vi diskuterer i dag, er et led i det skolesystem, som SF er kritisk over for. Kritikken er ofte fremført fra denne talerstol, og jeg skal derfor ikke gentage den i hele sin bredde, men indskrænke mig til at pege på tre forhold.

Den deling, som vi har kendt og kender i folkeskolen, er en social deling. Vi ved, at delingen i praksis betyder en opdeling af eleverne efter stand; denne kendsgerning er så klart belyst, at end ikke den delte skoles tilhængere gennem de sidste 4 års skoledebatter har vovet at bestride det her i tinget. Jeg lægger derfor megen vægt på, at den lille skolereform gør enhedsskolen obligatorisk i alle fag bortset fra 4, og at den muliggør enhedsskolen i disse 4 fag gennem en lokal beslutning.

Dernæst: skolen adskiller teoretisk og praktisk arbejde, og den tilgodeser ikke musiske hensyn i tilstrækkeligt omfang, den udtrykker derfor en, hvad jeg vil kalde snæver og forvreden menneskeopfattelse ved at opdrage enten til praktisk eller til teoretisk virksomhed og under alle omstændigheder ved at lægge overdreven vægt på tilværelsens materielle sider. Også på dette område betyder den lille skolereform et skridt i den rigtige retning, idet den giver